

π. Σάββας: Ο ησυχαστής του Σταυρού στο Καντούνι της Καλύμνου

/ [Πεμπτούσία](#)

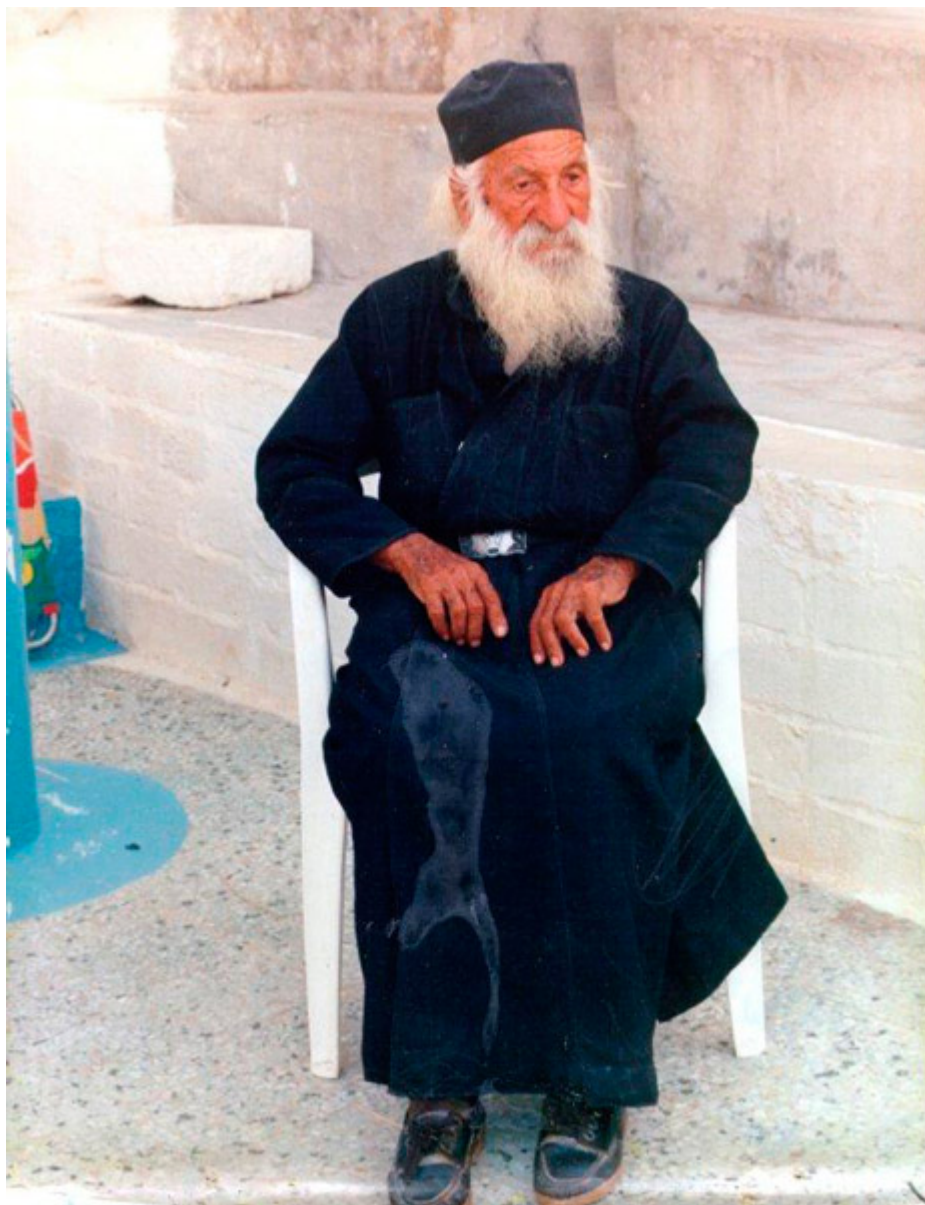

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1IhjBy3>]

Προσκύνησα τον ιερό σπηλαιώδη Ναό και έφερα στο νου μου το μακαριστό οικιστή του ησυχαστηρίου, τον ασκητή Σάββα, τον υποτακτικό δύο μεγάλων ασκητών, του Οσίου Σάββα της Καλύμνου, για τον οποίο και πήρε το μοναχικό όνομα Σάββας, και του Οσίου Γέροντος Αμφιλοχίου της Πάτμου. Έβλεπα μπροστά μου το Γέροντα λουσμένο στο άκτιστο φως της χάριτος και θυμήθηκα τη βοήθεια που του παρείχαν οι Άγιοι Άγγελοι στις δυσκολίες του, ιδίως στο τελευταίο στάδιο της ζωής του. Τότε που για να τον υπηρετήσει ήλθε από την Αυστραλία η αδελφή του, επειδή ήταν εξασθενημένος από ασθένειες και την μακρόχρονη κακοπάθειά του.

Τὴν τελευταία φορά που ἠθέλε να κατέβει στην πόλι ο Γέροντας Σάββας η αδελφή του τον εμπόδισε λέγοντας ὅτι ο γιατρός απαγόρευε τις μετακινήσεις του. Εκείνος, ὅμως, επέμενε και αναχώρησε. Μη αγωνία η αδελφή του πήγε στην ἄκρη της αυλής και παρακολουθούσε την οδοιπορία του. Ξαφνικά με αίσθημα θαυμασμού και δέους τον είδε να μην αγγίζει στη γη και σε δευτερόλεπτα να φθάνει στο τέρμα της κατηφόρας.

- Όταν υπολόγισε το χρόνο της επιστροφής του πήρε τα κιάλια και παρακολούθησε το δρόμο. Τότε είδε τον Γέροντα να φθάνει στην άκρη της παραλίας, όπου άρχιζε η ανηφόρα, συνοδευόμενος από δύο νέους λευκοφορεμένους νέους οι οποίοι τον υποβάσταζαν. «Δόξα Σοι, ο Θεός», είπε μέσα της με ανακούφιση, που βρέθηκαν αυτά τα δύο παλληκάρια, για να τον βοηθήσουν. Παρατηρούσε τη γρηγοράδα στην πορεία τους μέχρι που πλησίασαν στο Ησυχαστήριο και εξεπλάγη. Έτρεξε στην άκρη της σκάλας να τους υποδεχθεί. Εκεί, όμως, έκπληκτη αντίκρουσε μόνο του τον Γέροντα. Στην ερώτησή της, που ήταν η συνοδεία του εκείνος με αυστηρό ύψος της είπε:

Σιωπή, μην ξαναπείς τίποτα!

Ο καλός Θεός μας είχε στείλει τους Αγγέλους Του να συνοδεύσουν τον ισάγγελο δούλο Του.

Δίπλα στο σπηλαιώδη Ναό ο Γέροντας είχε κτίσει μικρό ναύδριο τον Άγιο Ιωσήφ, το Μνήστορα, για να θυμάται το Κάθισμα του Κουβαρίου, της Πάτμου, στο οποίο πέρασε πολλά χρόνια υποτασσόμενος στον Άγιο Γέροντα Αμφιλόχιο, καθώς και βοηθητικούς χώρους με ένα μικρό ολοσκότεινο κελλάκι, στο οποίο ζούσε ενωμένος προσευχητικά με τον αγαπημένο του Ιησού. Κρίμα που σήμερα αυτά τα οικήματα παραμένουν κλειστά και κλειδωμένα στους προσκυνητές-πεζοπόρους, αφού η εποχή μας δεν αφήνει περιθώρια αναπτύξεως του ησυχασμού. Ο υλισμός και η καλοπέραση καταστρέφουν κάθε ευγενική επιθυμία αναβάσεως πιστών στις επάλξεις της αγιότητας μέσα από τον ησυχασμό, τη σιωπή, τα δάκρυα, τη σκληραγωγία της σάρκας. Μάταια κοπιάζει προς τούτο και ο ταπεινός και ησύχιος και τρέμων τους λόγους του Κυρίου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλύμνου, Λέρου και Αστυπαλαίας κ. κ. Παΐσιος. Ο Γέροντας, όμως, πιστεύουμε, Σάββας, από τον ουρανό θα μεριμνήσει για την πνευματική συνέχεια του Ησυχαστηρίου του. Μήπως η κρίση των ημερών μας ξυπνήσει συνειδήσεις και αλλάξει γραμμή πλεύσεως της φιλόχριστης νεολαίας μας;

Την ευχή του Γέροντος Σάββα να έχουμε και εμείς, οι σταυροφόροι χριστιανοί του αιώνας τούτου, του απατεώνας, για να πιστώνεται ο λόγος, ότι όπου επλεόνασεν η αμαρτία υπερεπερίσευσεν η χάρις» (Ρωμ. ε 20).

